

ЯК ХРИСТИЯНИН ПЕРЕСТАЄ ГРІШИТИ?

ВСТУП

Веслі розвивав учення про досконалість святих. Воно тісно пов'язане з визначенням гріха. Веслі казав: «Так, у нас трапляються помилки, але помилки — це не гріхи. Гріхом є лише те, що ми свідомо робимо проти Бога». Багато інших богословів уважають, що лише сам той факт, що ми позбавлені Божої слави, є гріхом. Особисто я дотримуюся думки, що ми ніколи не будемо повністю досконалими. У нас можуть іноді бути абсолютно ідеальні дні. Слава Богу, що ми є Божими дітьми, а тому можемо силою Святого Духа переживати ідеальні моменти в Ісусі Христі! Але разом із тим гріх тягнеться за нами та впродовж цілого нашого життя розставляє на нас пастки. Подивімося, чому так відбувається і чого ми можемо з цього навчитися.

I. ЧОМУ ХРИСТИЯНИН РОБИТЬ ТЕ, ЧОГО НЕ БАЖАЄ РОБИТИ?

A. Тому що нам хочеться грішити

Знаєте, ледь не все, що ми робимо, ми робимо тому, що цього хочемо. Ви зараз тут, тому що цього захотіли. У вас, можливо, боліла голова, але ви вирішили, що краще будете тут, ніж залишитеся вдома з головним болем. Ви сказали: «Бувай, болю, а я на семінар». А хтось інший теж хотів бути тут, але він сказав: «Ой, у мене болить голова! Краще я залишусь удома і полікую голову». Ті ж самі умови, але інше рішення. Звісно, іноді обставини виходять з-під нашого контролю, але навіть і тоді ми можемо або нарікати, або плекати у собі радість та задоволення. І якщо розібратися чесно, то ми грішимо тому, що хочемо грішити. Ще немає у нас готовності якщо треба, то й померти, щоб опиратися гріхові. Можливо, ми навіть кілька разів і намагалися, але все дарма. І ось ми й кажемо: «Та я ж лише людина, що я з цим удію? Звісно, доброго в цьому нічого немає, але ж *не таке воно вже й зле*. Ісус зрозуміє, Бог простить, треба жити далі».

Б. Брак ненависті до гріха

Подивіться на цю книгу. Це Біблія, це Боже слово. Що Він написав у ньому? «Я ненавиджу розвід». Але запитайте у християн, чи трапляються серед них розлучення. «Та є, але ж це було написано так давно, і обставини тоді були зовсім інші. Цим, напевно, можна керуватися у стосунках з іншими жінками, а моя-то божевільна! Її треба у психлікарню! Як тут вдієш?» У всіх є якісь виправдання. Але Бог і далі каже: «Я ненавиджу розвід». Дуже часто у нашому житті присутній гріх — чи то брак самоконтролю, чи, можливо, лінь, чи щось інше — лише тому, що нам він приємний, ми не відчуваємо до нього достатньої ненависті. Я навіть чув про одного хлопчину, який убив свого брата, і коли Бог його запитав: «Навіщо ти це зробив?» — той йому відповів: «А Ти хто такий? Хіба я сторож своєму братові?» Ось що сказав Каїн. Жодного каяття за скоєне. Нехай би Бог дав нам навчитися ненавидіти гріх.

В. Ми спокушуємося до тих гріхів, які нам до вподоби

Це цікава думка. Підкресліть її собі, бо про неї варто поміркувати глибше. Я впевнений, вам доводилося казати якійсь іншій людині: «Ну як ти міг?!» Ви вражені, тому що вам такий учинок не приносить задоволення. Ви не відчуваєте до такого спокусу, а тому не можете й зрозуміти, як можна було так учинити! Я не можу зрозуміти, чому людям хочеться напиватися. Це ж втрачається зв'язок з реальністю! Але є люди, які цього хочуть. У Біблії сказано, що у кожного з нас є гріх, який нас легко обплутує. У кожного з нас є свої дрібнички, які нам до вподоби. Ось звідки виходить проблема. Можливо, до вас не приходить спокуса кинути служіння на три місяці та поїхати велосипедом до Новосибірська. «Нехай Авраам їздить. Це його, таке йому дуже до смаку». Ні, поїздка до Новосибірська вас не цікавить. Але якби хтось запропонував вам місячну відпустку на березі моря якраз у найактивніший період служіння, то, можливо, впоратися з такою спокусою вам було б важче.

Г. Брак відданості Христу

Ми маємо взяти на себе зобов'язання наслідувати Христа і бути готовим до всього, як Він. А це означає, що багато у чому слід себе обмежувати, як і Ісус обмежував себе. Ми маємо зв'язати себе з Ісусом. Кілька років тому я був в Ірландії, і, не маючи що робити, я ходив кілька годин торговим центром і розглядав усе навколо. І ось натрапив на величезну книгарню. Ну і що робити? Усякі чайники, каструлі, сковорідки мені не цікаві. І сукні теж. А от книгарня — якраз непогана крамниця для чоловіка. Заходжу, а там усі верхні полиці заставлені журналами з напівголеними жінками. Я сказав собі: «Боже, я сюди не піду! Я не хочу спокушати свої очі, не хочу спокушати свій розум, серце і все інше, я навіть близько туди не підійду». Ті матеріали не можна назвати порнографічними, але все одно зображення були дуже провокативними. Іноді потрібно ставити для себе рамки, себе обмежувати. Обов'язково потрібно зв'язати себе з Ісусом.

Так, спокуси мають прийти. У Євангелії від Матвія сказано: *«Мусять спокуси прийти; надто горе людині, що від неї приходить спокуса!»* Не замучуйтеся, коли приходить спокуса. Зв'яжіть себе з Ісусом! Не дивуйтеся, коли приходить спокуса. Спокуси завжди приходять таким чином і в такий час, коли цього зовсім не чекаєш. Бо якщо чекаєш, то це вже не спокуса.

Уявімо, приїхали ви на залізничний вокзал. По перону ходить продавець, продає щось таке, що вам захотілося купити, щоб перекусити в поїзді. У зимовий вечір якраз воно! Ви собі думаєте: «Грошей на постіль уже не вистачить, і взагалі майже нічого не залишиться, але я таки це собі куплю». Приїжджаєте зранку додому, заходите до хати і кажете: «Ой, ні! Треба було купити молока дитині, а у мене грошей не залишилося!» Наступного разу з вами такого вже не буде, тому що ви будете готові. Але якщо виникає щось таке, про що ви й не думали, то це спокуса. Щось таке, що здається таким простим, таким м'яким, таким приємним, і приходить воно так несподівано. А коли чекаєш, що таке має з'явитися, тоді легше подумати і сказати собі: «Я знаю, що це, таке вже було. Я цього не робитиму».

II. ЧИ СПРАВДІ ПОТРІБНО ЗМІНИТИ СВОЇ ГРІХИ?

Цей підзаголовок — це запитання. Чи справді потрібно змінити свої гріхи? Любий служителю, якби ви запитали про це сатани, то, на вашу думку, що він вам відказав би? «Та ні, не треба нічого міняти!» А якби запитати те ж саме в Ісуса, то, можливо, відповідь прозвучала б зовсім інакше!

А. Можливо, ці гріхи — це лише недоліки характеру?

Ми схильні звинувачувати батьків та списувати все на спадковість. Наші батьки виховували нас не так, як слід, і тому у нас з'явилися такі вади, з якими ми не можемо нічого вдіяти. Або у нас якась давня сімейна хвороба чи якісь особливі гріховні схильності. І ми собі тримаємося думки, що це лише якісь недоліки характеру. Ніхто ж не ідеальний. «Вибачай, Боже, але це Твоя проблема. Це ж не я в тому винен. Ти мене створив, ось я такий і є». Але Бог, напевно, трохи по-іншому все це бачить. Коли ми зростаємо духовно, коли стаємо чутливіші до того, що Бог у Своїй святості хоче бачити у нашому житті, тоді наш характер удосконалюється.

Крім того, Бог пообіцяв визволення та перемогу, бо Він чинить милість тисячам поколінь тих, хто держиться Його заповідей.

Б. Відповідь має бути «так», бо всякий гріх засмучує Бога

Ми маємо змінити свої гріхи. Усякий гріх засмучує Бога. Усякий гріх робить боляче іншій людині. Усякий гріх руйнує стосунки. Наприклад, дружина робить щось таке, про що не знає її чоловік. Це ніяк із ним не пов'язано і жодним чином його не зачіпає. Але тепер у серці та розумі дружини є щось таке, про що вона не бажає розповідати чоловікові. Її стосунки з чоловіком відкриті на 99 %, а не на всі 100, тому що зараз у неї є щось таке, чим вона не бажає ділитися. Коли Адам і Єва згрішили, якою була їхня перша реакція? Розрив стосунків з Богом! «Сподіваюся, Він сьогодні ввечері не прийде. Ану сховаймося десь за кущами, може, Він нас і не знайде». Ось так у Біблії це описано. Усякий гріх засмучує Бога. Тому-то ми й бачимо чітку та пряму вказівку у Писанні: *«Не засмучуйте Святого Духа!»*

В. Подивімося на Ісаї 43:24–25

«Очерету запашного не купував ти за срібло Мені, і не напував ти Мене лосем жертов своїх, тільки своїми гріхами Мене ти турбував та своїми провинами мучив Мене!..

Я, Я є Той, Хто стирає провини твої ради Себе, а гріхів твоїх не пам'ятає!» А далі Бог каже: «Проаналізуймо минуле і разом обговорімо, що сталося». Ми часто уявляємо собі гріх як щось таке, що ми робимо, але тут згадуються і гріхи бездіяльності. Християни, як часто ми заграємо з гріхами бездіяльності, заспокоюючи себе тим, що *гріховної діяльності* у нас нема.

Гріховними діями ми ображаємо Бога, а коли ми намагаємося їх заперечити, тоді образа стає ще більшою. «Та це насправді був не гріх — це лише помилка. На жаль, так вийшло, мені прикро, що так сталося». І ми відмовляємося визначати, що вчинили зло. У цьому уривку у вірші 27 Бог каже: «Твій батько був перший згрішив, і відпали від Мене твої посередники», тобто твої священники та твої пастори. Гріх пронизує нас наскрізь. Він у нашому спадку, він повсюди навкруги нас. Бог бажає переглянути наше минуле, і Він запрошує разом із Ним поміркувати над тим, що сталося, щоб ми визнали усі свої маленькі гріховні задоволення, яких ми тримаємося, хоча Він бажає їх викреслити.

Це не гріх....

Г. Псалом 118(119):9: «Чим додержить юнак у чистоті свою стежку?»

Як держатиметься Твоїх слів!» У нас є лекція, де підкреслюється, наскільки важливо знати Боже Слово. Тут у Старому Заповіті нам дається порада про те, що наш життєвий шлях може залишатися чистим, якщо ми житимемо відповідно до Писання. Але зауважте, будь ласка, що свою стежку у чистоті потрібно **додержувати**. Чистота сама собою не зберігатиметься.

Д. Римлян 8:8: «І ті, хто ходить за тілом, не можуть догодити Богові»

Що керує вашим життям? Якщо ми дозволяємо, щоб наша тілесна природа керувала нами, то як можна чекати, що наші стосунки з Богом будуть правильними? Він бажає, щоб ми були керовані Божим Духом. Нам треба відповісти на це запитання: «Чи справді нам потрібно змінити свої гріхи?» Я не знаю, які це гріхи у кожного з вас. Але знаю одне — змінити їх *необхідно*.

III. ЧИ МОЖЕМО МИ ЗУПИНИТИ ЦІ ГРІХИ?

А. Римлян 8:1–9, 12

Нам потрібно відповісти на запитання: «Чи можемо ми зупинити ці гріхи?» У себе в Біблії напроти Римлян 8:1–9, 12 можете собі зазначити: «Це особисте рішення».

Ми читаємо, що зараз маємо владу над гріхом. «Тож немає тепер жадного осуду тим, хто ходить у Христі Ісусі не за тілом, а за духом». Коли наш розум керований Духом, тоді ми маємо життя і спокій. У цьому уривку йдеться про те, що не слід зосереджуватися на гріху, на намаганнях усунути проблему, — для цього дано закон. У вірші 12 зроблено висновок про те, що наш борг — не борг тілесній природі, а обов'язок спрямовувати свій розум до духовного. Це означає, що ми маємо постійно розмірковувати про Біблію, про Ісуса, про Божу волю. Як це зробити? Вивчайте напам'ять біблійні вірші, досліджуйте Біблію вздовж і впоперек. Саме тому у Біблії міститься так багато закликів розмірковувати про це. Якщо ви заповнили своє життя Ісусом, то не зможете наповнювати його гріхом.

Якось одного з керівників, який проводив заняття у кількох групах, попросили проповідувати цілий день у суботу, а потім ще й у неділю. Він дуже добрий чоловік, тому погодився. Але як і слід було чекати, наступного тижня заняття у його групах пройшли погано, бо він був утомлений та непередбачений. Через неправильно вибрані пріоритети постраждало його служіння. Ворогом найкращого є добре. Є чимало добрих справ, які ви можете робити. Але вони можуть стати гріховними, якщо Бог бажає, щоб ви робили те, що є найкращим. Сатана не звернеться до вас з проханням: «Розпочни власну справу — відкрий бар». Він просто попросить вас проповідувати по різних церквах щонеділі, щоб у понеділок ви приходили проводити заняття у своїй групі, не підготувавшись до зустрічі. Тоді ви забудете про пріоритет № 1, але виконаєте пріоритет № 2.

Б. 1 Коринтян 10:13

«Досягла вас спроба не інша, тільки людська; але вірний Бог, Який не попустить, щоб ви випробувалися більше, ніж можете, але при спробі й полегшення дасть, щоб знести могли ви її».

Коли до вас приходять якась спокуса, це цілком природно. У цьому випадку Бог не скаже: «Ой, що це робиться?! Подивіться, це ж уперше таке за шість тисяч років!» Усе не так. Те, що відбувається, є для вас спокусою лише тому, що ви до такого не були готові. Ви не були на достатньому духовному рівні, або не знали Біблії, або не молилися, або легковажили фізичними вправами. Бог допускає такі спокуси у нашому житті, щоб ми могли побачити, де наші слабкості. Через них відкриваються ті вразливі зони, які ви поки що не навчилися стерегти.

У вас слабке тіло. От спробуйте лише згадати, як часто приходять спокуса, коли відчувається втома, — дуже часто. Коли ми почуваємося добре, нас не так легко спокусити. А коли ми втомлені, коли не виспалися, коли голодні, то через ці фізичні слабкості з'являється особлива вразливість.

Вірш, який ми щойно розглянули, гарно закінчується. Вихід завжди є. Піддаватися спокусі не обов'язково. Неможливо буде сказати пастору, а згодом і на небесному суді перед великим Білим престолом: «Я нічого не міг удіяти!» Ісус розгорне Писання та скаже: «Ану подивімося, що сказано в 1 Коринтян 10:13». Ісус нас не судитиме - Він просто прочитає те, що записано в Біблії.

В. 1 Івана 1:9

«Коли ми свої гріхи визнаємо, то Він вірний та праведний, щоб гріхи нам простити, та очистити нас від неправди всілякої».

«Коли ми гріхи свої визнаємо...» Це один із тих віршів, який починається з умови. Для отримання Божого прощення виставляється умова. Це пречудовий вірш, і його іноді називають християнським милом. Він легко запам'ятовується. Ви визнаєте, Я прощаю. Якщо ви щиро, то й Я щиро. Це дуже корисний вірш у тих випадках, коли кається невіруюча людина, а потім каже: «Ну не знаю, це насправді чи не насправді?» Якщо бачите, що у людей сумніви, попросіть їх прочитати цей вірш. Людина зачитує вірш, а ви запитуєте: «Ви визнали свої гріхи?» «Так». «І це було щиро?» «Так». «Ви нічого не приховали, не злукавили?» «Ні, це все було щиро». «І що ж тоді сказано у цьому вірші? Він вірний та праведний, щоб, **можливо**, гріхи вам простити? Він вірний, щоб гріхи вам простити, **коли** ви потрапите на небо? Він вірний, щоб гріхи вам простити **колись потім**. Чи написано, що Він простить вам гріхи, **коли** Йому захочеться?» Тут можна додати ще чимало різних варіантів. Я такі питання ставив новонаверненим, у яких були сумніви. «Ні! Якщо я визнав гріхи, то відразу, тієї ж миті, Ісус очищає мене від всілякої неправди».

Г. Як же нам здійснити бажані переміни?

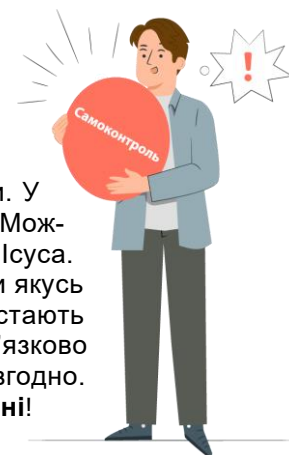
Римлян 13:14: *«Але зодягніться Господом Ісусом Христом, а догодження тілу не обертайте на пожадливість!»*

Тут сказано: «Зодягніться Господом Ісусом Христом» — уберіться у все, що ви знаєте про Ісуса. Якщо ви відчуваєте духовний холод, то надягніть теплу Ісусову одягу, візьміть Його пальто, вберіться у все, що є в Ісуса, щоб не ходити роздягнутим. «Догодження тілу не обертайте на пожадливість». Вам вибирати. Вибір такий: «Я буду більше думати про Ісуса, а про пожадливісті більше не думатиму». Ось так і приходять перемога.

Д. Для припинення грішити потрібне бачення Приповісті 29:18:

«Без пророчих видінь люд розбещений, коли ж стереже він Закона блаженний».

У Приповідях 29:18 сказано про те, що вам потрібне бачення, щоб перестати грішити. У вас має бути бачення того, що необхідно облишити цю бридоту, яка є у вашому житті. Можливо, це щось невелике. Можливо, воно нікого й не зачіпає. Але воно зачіпає вас та Ісуса. Воно завжди стоїть між вами та Ісусом. Щоразу, коли ви хочете помолитися чи зробити якусь духовну справу, цей гріх стає між вами. У цьому вірші сказано, що без видіння люди стають нестримані, вони втрачають самоконтроль. У першому пункті ми бачили, що нам обов'язково потрібно зв'язати себе з Ісусом. У нас мають бути межі. Ми вільні робити все, що завгодно. Ми вільні перед Богом, але хіба нам слід робити зло, щоб вийшло добро? Ні, ні, ні, **ні!**

Розумієте, якщо так, то це вже за межами свободи, бо свобода означає самоконтроль. Вам потрібно ставити собі межі та стримувати себе. У вас має бути самоконтроль.

Якщо у вас є бачення більшого у своєму житті, то ви зрозумієте, що наявний гріх перешкоджає вашому поступу, не даючи вам стати тією людиною, якою ви прагнете бути. Таке бачення спонукатиме вас припинити цей гріх, який виснажує вас.

Е. Дисциплінованість — 1 Тимофія 4:7:

«Цурайся нечистих та бабських байок, а вправляйся в благочесті».

Як багато християн ненавидять дисципліну! Якою важкою є дисциплінованість для стількох християн! Подивіться на цей вірш: *«Вправляйся в благочесті»*. Ви бажаєте бути благочестивою людиною? Не питаєте про це друзів, а вправляйтеся самі! Це вказівка для кожного з нас, і для її виконання потрібна дисциплінованість.

Наш метод вироблення дисциплінованості полягає у тому, що ми закликаємо усіх учасників груп щодня відводити годину на вивчення курсів. Ми хочемо, щоб це стало вашим способом життя, щоб у майбутньому всі пастори нашої країни, всі церковні служителі до кінця свого життя відводили годину на день на вивчення духовних матеріалів. Тоді у них буде побожне життя, вони зможуть говорити хороші проповіді, будуть духовно готові до спокус та всього іншого.

Це новий спосіб життя. Ми маємо переконати служителів у нашій країні, що такий спосіб життя потрібен. Він абсолютно необхідний, і було б так добре, якби на нього пристало якомога більше пасторів. Він міг би стати одним зі способів створити духовну країну. Вправляйтеся у побожності! Святий Дух тут, Він дасть вам успіх.

Ж. Галатів 5:1:

«Христос для волі нас визволив. Тож стійте в ній та не піддавайтеся знову в ярмо рабства!»

Зверніть увагу, якими словами починається цей вірш: *«Христос для волі нас визволив»*. Він бажає, щоб ми були вільними. Можна про це сказати так: Він бажає, щоб я літав. І мені треба лиш одне — сісти на літак. Якщо ж я скажу: «Та я сам полечу», — то Він відповість: «Гаразд, до побачення». Є закони природи, є правила, яких ми маємо дотримуватися. Воля не означає, що ми зможемо жити без сну чи без їжі, — це все залишається необхідним.

Тут сказано: *«Тож стійте в ній та не піддавайтеся знову в ярмо рабства!»* У нас увесь час будуть якісь гріхи. Але прийде час, коли ви зможете сказати: «Ну навіщо я це зробив? Як я міг цього не побачити? Це ж було неправильно!» І щоразу, коли ви це помічаєте, слід каятися, отримати прощення та зятимити собі, що наступного разу цього робити **не треба**. Сатана завжди приходитиме знову і казатиме: «Як жаль, що за цим разом не вдалося вловити цього служителя. Та нічого, завтра спробуємо знову». Сатана хоче накласти на вас ярмо рабства. А Христос бажає, щоб ви були вільні.

И. 1 Івана 5:3:

«Бо то любов Божа, щоб ми додержували Його заповіді, Його ж заповіді не тяжкі». Ми Божі діти, і, напевно, у нас як у дітей є бажання любити свого небесного Отця. Любов виявляється у послуху. Тому потрібно розвивати у собі прагнення бути слухняним Йому. Послух, напевно, є найважливішою настановою Ісуса для Своїх дітей. Послухом ви показуєте, що Богові дійсно віддано першочергове місце у вашому житті. Послух свідчить про вашу покірність. Керівники дуже обурюються, якщо їм треба виявляти покірність, але саме ця риса однозначно свідчить про те, що ви не бавитеся з Богом у забавки. Спробуйте — це найкращий життєвий шлях. Ми віримо, що перемога можлива.

IV. ДЕСЯТЬ КРОКІВ ДО ПЕРЕМОГИ

1. Противтесь дияволу і ніколи не втікайте у страху

«Тож підкоріться Богові та спротивляйтесь дияволу, то й утече він від вас» (Якова 4:7). Християни зазвичай цитують лише останню частину вірша, але вона працює лише тоді, коли виконана

перша! Найголовніше, що слід зробити, — це підкоритися Богові. Ісус підкорився необхідності витримати спокуси у пустині, тому що Він знав, що у цьому була рука Його Отця. Він туди був скерований Святим Духом! Через розуміння цього Він відчував рішучість та спокій, бо знав, що на полі битви Він не сам.

Але як багато християн, переживаючи нападки великих спокус, починають применшувати те, що вони мають. Вони зневіряються, занепадають духом, невдовзі взагалі опускають руки і кажуть, що їхня віра не працює. Вони не розуміють, що спокуси якраз і приходять саме тому, що у них є поступ! Господь повелів нам настроїтися на битву: «Пильнуйте, стійте у вірі, будьте мужні, будьте міцні» (1 Коринтян 16:13).

2. Уголос зв'язуйте сатану

Більшість християн харизматичного спрямування вірять у зв'язування сатани, що супроводжується приблизно такими словами: «Сатано, я зв'язую тебе в ім'я Ісуса Христа». Вони дотримуються думки, що Біблія вказує на те, що вони мають таку владу, яка дається християнам, оскільки вони Божі діти, а тому мають Божу силу та Божого Святого Духа. Ми з Діанною вважаємо, що краще це робити дещо інакше.

«Ісусе, я прошу Тебе зв'язати сатану у Твоє могутнє ім'я». Іноді я можу додати: «Сатано, тебе зв'язано в ім'я Ісуса. Ісусе, я вірю, що Ти зараз зв'язав сатану». Різниця тут полягає в тому, що ми не кажемо: «Я зв'язую тебе в ім'я Ісуса», а натомість звертаємося до Бога: «Я, як Твоє дитя, прошу **Тебе, Ісусе, зв'язати його**».

Я думаю, що зв'язування сатани та його бісів — це дійсність. Я вірю, що нам дано у розпорядження духовну владу: *«Що на землі ти зв'яжеш, те зв'язане буде... а що на землі ти розв'яжеш, те розв'язане буде...»* Я твердо переконаний у тому, що ми використовуємо далеко не всю ту духовну владу, яка нам дана. Але ми повинні пам'ятати, що це не наша влада. Саме тому я вважаю, що треба часто вдаватися до імені Ісуса Христа. Іноді я кличу до сили Його крові, яка все покриває. Я твердо вірю в силу очищення Його кров'ю.

Думаю, ми маємо силу і повинні цією силою користуватися, коли відчуваємо сатанинські та демонічні нападки. «Ісусе, прошу Тебе прогнати сатану з мого розуму. Сатано, мій розум посвячений Богові. Відійди від мене в ім'я Ісуса. Відійди від мене. Ісусе, я кличу до Тебе і прошу сили, щоб мені звільнитися від цих злих думок». Це важливо говорити, бо ми боремося не проти тіла та крові, а проти духовних начальств і сил темряви. Ми не можемо уникнути таких злих нападок, але ми беззаперечно можемо здобути в них перемогу.

3. Ніколи не розмовляйте зі спокусником

Ніколи не сперечайтесь з дияволом та його силами. Саме на цьому падають численні святі. Вони починають розважати про свій гріх, дивитися на нього з різних боків, чи може з нього вийти якесь добро. А натомість варто було б швидко згасити полум'я, не даючи дияволу можливості викласти свої оманливі аргументи!

Якось до мене за порадою прийшов молодий хлопець, який жив у гріху зі своєю невіруючою подругою. Він сказав, що нещодавно чув дуже переконливу проповідь, і Бог звертався до нього: «Негайно облиш це все! Припини раз і назавжди!» А він замість того, щоб відразу послухатися Бога, дозволив сатані посіяти в його розумі всілякі сумніви. Диявол казав йому: «Та ти ж несеш відповідальність за її душу... Вона ж потрапить до пекла, якщо ти від неї підеш. Не треба все так одразу кидати. Подзвони їй, підтримай її».

Це рецепт катастрофи. Молодий чоловік сперечався з демонічними думками! Він намагався щось довести — і вів розмову з дияволом. Сатана не може читати ваші думки — у нього немає всевідання. Але він може багато що визначити з ваших дій. Він чує, про що ви розмовляєте телефоном, дивиться, куди ви ходите, помічає, на що ви дивитесь. Саме тому він так багато про вас знає — ваші дії говорять гучніше від слів. Припиніть такі розмови і суперечки з демонічними силами!

4. Не зациклюйтеся на своєму гріху

Не треба про нього думати. Коли у мене з'являється якась хибна думка, я немовби кажу собі: «Напевно, ця думка тут збирається залишитися надовго». Можливо, це якийсь страх або просто якась нечиста думка. І тоді я кличу до Бога: «Боже, будь ласка, цю думку у мене забори, а дай мені нову». А далі я починаю зосереджувати увагу на чомусь іншому. Часто я починаю мугикати якусь пісню. Якщо

це стається вночі, то дуже тихенько, щоб не збудити дружину. Головне — зосередитися на чомусь іншому. І тоді я кажу: «Дякую, Ісусе!» І все. Не треба зациклюватися на гріху.

5. Думайте про ненависть до цього гріха

Ви **повинні** його ненавидіти. Навчитися ненависті до гріха — це дуже важливо. Серед вас є ще дуже молоді люди, і я не впевнений, що ви добре навчилися ненавидіти гріх. Називайте гріх тим, чим він насправді є. Гріх — це гріх. Ви любите виправдовуватися: «Просто я опинився у поганій ситуації... Я просто захворів і ослабнув...» НІ! Навчіться ненавидіти гріх!

Я ненавиджу п'янство. Добре, що я християнин, інакше я б знайшов десь зброю та стріляв у кожного п'яного, бо я це ненавиджу. Яка дурниця — марнувати життя на алкоголь і руйнувати життя дружини та дітей.

Іноді трапляється так, що я зупиняюсь та замислююсь про гріх і починаю так лютувати, що мушу кинути роботу та піти випити кави, щоб трохи охолонути. Мене охоплює така лють, що я ледь можу себе стримати. Я ненавиджу гріх, тому що гріх ображає мого дорогого Господа і Спасителя Ісуса Христа. Нам потрібно навчитися ненавидіти гріх. Ненависть до гріха — це ненависть до того, що тягне людей до пекла.

6. Думайте про чисте

Щоразу, як ви відчуваєте нападки сатани, думайте про чисте. Якщо у вас через когось з'являється всередині гнів, то трішки усміхніться і скажіть: «Боже, цьому бідному братові треба попрацювати над своїм характером відповідно до Першого послання Петра. Йому б не зашкодило». Щойно ви подумали про чисте, гнів дець зник. У вас мають бути думки благословення, тоді тікатиме засмучення, а від бажання помсти не лишиться й сліду. Гріх, який наступав на вас, просто зникне, мов пара. До вас немовби підлетіла куля, надута гріхами, а ви її прокололи голкою чистих думок. Саме тому і потрібно розмірковувати про чисте. Дуже важливо у ті моменти, коли з вами щось трапляється, навчитися звертатися до Бога: «Господи, я не хочу у цьому жити. Дай мені чисті думки».

7. Відвертайте спокуси словами Писання

Ісус цитував Писання, коли Він був спокушуваний. Як ви думаєте, Ісус знав, що робив? Ісус вивчив ці вірші напам'ять. Ви ж вивчали напам'ять вірші під час роботи над курсом «Основи християнського життя»? Бог дав нам шлях для виходу зі спокус, і часто цей шлях — це біблійний вірш, який несподівано вигулькує у пам'яті у потрібну мить. Святий Дух добре знає, що робить.

Диявол сміється з наших доводів та заперечень — вони для нього ніщо. Є лише одне, що його жахає, — це Боже Слово у серці християнина, який вірить у сказане і застосовує його. Ми не зможемо перемогти у битвах, опираючись лише на свою рішучість чи вимовляючи вірші з Писання лише вустами. Дієва сила цих віршів не в самих словах, а в тій владі, яку Бог вклав у них. Щоб мати владу над дияволом, Боже Слово має виходити з серця, наповненого вірою, та з вуст, які покладаються на Бога.

Давид сказав: «*За словом уст Твоїх я стерігся доріг гнобителя*» (Псалом 16(17):4). А ще він вихвалявся: «*Був я із Ним непорочний і стерігся своєї провини*» (Псалом 17(18):24). Як він стерігся гріха? «*Беріг я дороги Господні... і не відкидав я від себе Його постанов*» (Псалом 17(18):22, 23).

Знайдіть у Писанні ті уривки, які є протилежністю до гріха або спокуси, які ви переживаєте. Якщо у вас спокуса до перелюбу, то вигукніть: «*Не чини перелюбу!*» Якщо це якась заздрість — «*Не жадай!*» Якщо це пожадливість тілесна, то згадайте і вигукніть ці слова: «*Коли живете за тілом, то маєте вмерти*» з Римлян 8:13. Якщо ж це пожадливість, яка вже давно вас захопила, то гукайте: «*Хай гріх не панує над вами!*» з Римлян 6:14.

Зверніться до Біблії і там знайдете повеління, що протиставляються гріхові. Починайте вимовляти їх уголос та вірити в них. Лише віра робить діяльним записане Слово. Боже Слово — це єдине, що відганяє диявола. Ви можете стати й сказати: «Дияволе, я захищений від тебе і від усього, що ти насилаєш на мене із пекла. Я стою не на своїх заслугах, не на своїй особистій святості — я стою на записаному Божому Слові, як Ісус».

8. Ведіть щоденник та аналізуйте свої дії

Досвідчені люди рекомендують на кожен день відводити у щоденнику одну сторінку і повертатися до неї у відповідний день упродовж п'яти років. Скажімо, у вас виникла якась проблема, а зараз 30 січня.

Наступного року 30 січня ви знову повернетесь до цієї сторінки, побачите там абзац, записаний минулого року, і запишете щось нове, наприклад: «Ця проблема досі у мене є», або: «Цього року Бог дав мені перемогу над цією проблемою», або: «А й забув, що у мене була ця проблема». Якщо так, то це, звісно, супер успіх. Так упродовж п'яти років ви зазираєте у щоденник і бачите свій духовний поступ. Ви помічаєте, що Бог робить у вашому житті. Яка чудова ідея!

Звісно, це легко тим людям, які щодня ведуть щоденник. Якщо ж ви не ведете щоденник, то все одно варто час від часу записувати свої події, щоб можна зробити щось подібне. Тоді на початку місяця можна переглянути, що було записано за цей місяць попереднього року.

Така система допомагає відстежувати, що відбувається у вашому житті. Якщо через п'ять років ви маєте ту саму проблему, то це дійсно проблема. Запишіть, що ви переживаєте, щоб можна було потім проаналізувати і згадати. Бог бажає, щоб ми записували, перечитували та аналізували. Про це чітко сказано в Писанні.

9. Постійно відчувайте свою гріховність

Якщо ви не відчуваєте докорів сумління, то просіть Бога, щоб Він вам показав, в якій сфері вам треба змінюватися. Чому важливо відчувати свою гріховність? У вас можуть виникати такі думки: «У мене все пречудово! Слава Богу, у моєму житті все дивовижно! Знаєш, брате, востаннє у мене були духовні труднощі вісім місяців тому. А зараз я відчув, що таке жити справжнім чистим християнським життям». Якщо так, то у вас або з'явилася пиха, або ви задовольнилися тим рівнем, на якому зараз перебуваєте, і вас уже більше нічого не хвилює. Ви не розумієте, що Бог хоче здійснити у вашому житті. Бог бажає, щоб ми зростали. Він хоче, щоб ми змінювалися.

У новонаверненій людині побачити зміни легше, ніж у зрілому християніні. У молодому християнському працівникові їх помітити легше, ніж у досвідченому християнському керівнику. Але все одно у кожного має бути безперервний ріст, тому що Бог бажає, щоб ми постійно зростали.

Якщо ви відчуваєте докори сумління, то це свідчить про ваше духовне зростання. А тому є дуже добра і корисна ідея — раз на місяць шукати Божої допомоги для зростання у якійсь новій сфері свого життя. І ще одна дуже важлива ідея для кожного духовного керівника, для кожного пастора полягає у тому, щоб одну годину на день відводити для дослідження духовних питань. Завдяки цьому проповідь стає живою і дійсною, бо ви ділитесь своїм справжнім досвідом, ділитесь тим, що Бог вам показує.

У Книзі Об'явлення Ісус каже до однієї з церков: «Ти такий нещасний бідний жебрак. Ти весь хворий і вбогий, але цього навіть і не розумієш, тому що тобі здається, що ти багатий. У тебе серйозна проблема». Церква була такою нужденною, але навіть і не усвідомлювала своєї нужди. У них була величезна проблема. Говоріть про проблеми. Якщо ви не розумієте, що маєте нужду, то у вас таки є проблема. Ви повинні відчувати свою гріховність. Просіть Святого Духа показати вам якусь сферу у вашому житті.

10. Любіть Бога

Ісус сказав, що найбільша з усіх заповідей — це любити Господа Бога всім своїм єством. Не допустіть того, щоб гріх та зло заповнили ваші думки. Ваша увага має бути зосереджена на Богові. Шукайте Його, наблизи́ться до Нього, полюбіть Його. Збуджуйте у собі ревне прагнення до Бога, і коли воно у вас буде, то гріх ставатиме все огиднішим і огиднішим, і вам буде несила братися за щось таке, що так суперечить Божій природі.

ПІДСУМОК

Проблема людей у світі полягає в тому, що вони дуже мало думають про Бога. Щоб це змінити, ви проводите групу для невірних. Щоб це змінити, ви організовуєте нову церкву в іншому населеному пункті. Люди, з якими ви працюєте, мають почати думати про Бога, навіть якщо вони вже цілий рік не згадували про Нього. «Ого, я вже вдруге цього тижня замислився про Бога». І так поволі у них з'являються нові інтереси. З'являється нове бачення, на думку спадають нові ідеї. А за цими новими ідеями тягнуться нові бажання та нові прагнення. А потім раптом приходить розуміння, що Бог бажає дати їм прощення та нові можливості.

Так, християнин може перестати грішити. Християнин має перестати грішити. Ми можемо жити переможним життям. Цього навчає нас Біблія. Бог переможець. Він дав нам частину Свого характеру. Усе змінилося, тепер усе нове. Нам призначено жити надприродним життям у цьому природному світі. Вірте у це, проповідуйте про це, показуйте це своїм власним життям, і я вам гарантую, що, доживши до старості, ви побачите навколо себе інший світ. Люди навколо вас будуть іншими, і віхами на вашому духовному шляху будуть моменти навернення інших. Ви побачите, що ваша духовна мандрівка була успішною. Це не обов'язок, а величезна честь. «Боже, вияви нам цю честь жити чистим життям. Жити святим життям. Бути зразковим християнином». Амінь.

Благословень вам, любі друзі!

Ми раді запропонувати вам відео-, аудіо- та друковані матеріали, які були створені служінням **Нове життя церквам** Вам надається право після завершення практичного завдання використовувати цю лекцію в роботі з іншими людьми.

Практичне завдання

Виконано

- Купіть собі записник і почніть вести щомісячні записи про свої труднощі. Щоразу, як намагатиметеся щось подолати, занотуйте це у своєму щоденнику. Ведіть такі записи впродовж року. У кінці кожного місяця залишайте кілька вільних сторінок, щоб і на наступні роки було місце для записів про боріння та перемоги. Не забувайте щомісяця переглядати свої записи після першого року! ☐
- Запишіть п'ять найбільших спокус, які вам трапляються, а потім ретельно підберіть щонайменше по одному віршу до кожної з них. Вивчіть ці вірші напам'ять та будьте готові процитувати їх під час наступної зустрічі. Обов'язково придумайте заголовок до кожного вірша та вивчіть його напам'ять разом із посиланням. ☐